Eilean Hiort

le

DOMHNULL SEUMAS MACLEOID

Parlamaid Hiort.

CHAN eil ach beagan is fichead bliadhna bho'n dh'fhalbh an tuath a Hiort gu tìr-mór. Tha seann eachdraidh an eilein mar tha ar seann-eachdraidh fhéin gu tur air chall, is bhiodh e inntinn-tharruingeach dhuinn fios a bhith againn dé a thug air daoine a thighinn a dh' fhuireach ann, an toiseach, agus cuin.

Anns a' cheathramh linne deug thug Eòin, Tighearna nan Eilean, sgrìobhadh d' a mhac Raghnall air Hiort, fo'n ainm sin; sgrìobhadh a bha air aideachadh le Rìgh Raibeart II. An déidh sin fhuair Mac-Leòid Dhunbheagain seilbh air an àite is bha Hiort aig an teaghlach sin fad chóig ceud bliadhna gus an do dhealaich iad ris an 1930. Tha

e an diugh aig Iarla Dumfris mar chomraich eun.

An uair a thadhail Màirtinn Màirtinn san eilean an 1695 bha 180 de shluagh a' tuineachadh ann; thanaich an àireamh sin gu 88 an 1759. Thuit sin a rithis gu 72 an 1875 is an 1930 bha e air crìonadh cho beag ri 35. Thàinig sgrìos air sluagh an eilein le breac, uair no dhà, is an 1856 chaidh 35 thairis gu Astràlia ach gu mì-fhortunach chailleadh móran diubh air an t-slighe null le tinneas.

Bha, cuideachd, galair glé thric measg na cloinne a b' òige san eilean agus is gann a shàbhaileadh leth 's a thigeadh do'n t-saoghal.

Nuair a chrìon àireamh nan Hiortach an 1930 cha robh air an eilean ach ochdnar fhirionnach slàn, fallain, comasach air obair fhear a chumail a' dol, a' chlòimhe a spìonadh is fhighe, ballachan a' thogail is tighean a' chàradh, sìol is buntàta a chur is eòin na mara a ghlacadh, mar bu dual le'n athraichean.